

SABADELLENCES

L'Espai Absolut del Sagrat

Ana Fernández Álvarez

El Claustre del Reial Monestir de Santa Maria de Ripoll acull enguany l'exposició dels originals de les il·lustracions del Poema del Pessebre de Joan Alavedra realitzades per l'artista Jordi Roca.

Joan Rios i Masanell pretén que aquesta obra, cada any, per les Festes de Nadala s'exposi en un lloc diferent com a missatge de Pau.

Aquesta col·lecció ha estat exposada a:

1996. Aula magna de l'Acadèmia Catòlica d Sabadell

1997. Palau de la Música Catalana. Barcelona

1999. Cercle Català de Madrid.

2000. Sales Carles Grandó i Pompeu Fabra d'El Castellet
Perpinyà

Del 22 de desembre de 2001 al 13 de gener de 2002, s'exposarà al Claustre del Reial Monestir de Santa Maria de Ripoll.

Les obres que es presenten en aquest incomparable recinte, 29 acrílics, són un encàrrec de l'any 1988 d'en Joan Rios i Masanell al polifacètic artista, nascut a Ripoll, Jordi Roca. Es tracta d'una sèrie de nades inspirades en el Poema del Pessebre, de Joan Alavedra, tractades com estampes i, a la vegada, com icones argumentals d'un gran cicle religiós i poètic.

El plantejament estètic d'aquest conjunt intenta recollir tota una sèrie de conceptes estilístics religiosos molt interessant. Formalment, és obvi reconèixer el tractament de vidriera gòtica al qual es sotmet el dibuix. L'artista es delecta a transmetre l'ideari teològic de la llum com a veritat divina i forma plàstica d'un missatge espiritual.

El tractament de l'espai en cada imatge fa palès el valor sagrat que les icones religioses han posseït sempre, no estem davant d'un convencional ús de la perspectiva que pretén reproduir la il·lusió d'un sol espai intern, sinó que tot resulta més complex, perquè les línies que travessen cada escena, les mateixes que rememoren els finestrals catedralicis, serveixen per a recrear una perspectiva cap enfora, vers qui mira. Així doncs, cadascuna de les obres es torna finestra que s'obre cap el transcendental, però, a la vegada, projecta un espai que atrapa l'espectador i el fa partícip del que veu: L'Espai Absolut del Sagrat.

Jordi Roca, coherent i honest davant aquest encàrrec, recrea aquí un dels estils plàstics més profundament nostrats: el Romànic català. Si parem atenció, les característiques fonamentals d'aquest art són evidents. Domini del dibuix sobre el color, tractament geomètric de les figures, colors purs, etc. El més essencial d'aquest estil es troba aquí, és la voluntat de transmetre conceptes espirituals, mai arguments escènics que podrien esdevenir pura anècdota. Seguint l'ortodòxia, les estructures geomètriques es materialitzen en símbols i, entre d'altres, els triangles

i els cercles esdevenen figures que mostren el cànon del que és transcendent: Trinitat i Perfecció.

Estem davant d'una aparent simplicitat en l'execució, però, a la vegada, es fa evident la complexa riquesa del sentiment religiós. Jordi Roca executa figures tan properes com les que reconeixem en els pessebres familiars, però, per puresa lumínica i cromàtica, posició exacta en l'espai i eficàcia temàtica, és capaç d'oferir-nos una arquitectura visual d'altíssim valor espiritual i significatiu.